

4 Νοεμβρίου, 1996

[ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ/Ή
ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 196/96)

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Εκτελεσιτότητα — Κριτήρια διαπίστωσης.

Ερμηνεία — Άρθρο 3(1)(β) του Νόμου, περί Τακτικών Ειδικών Αστυφυλάκων (Διορισμός σε Οργανικές Θέσεις) (Ν. 188/91) — Για να καταστεί ένας αστυφύλακας Τακτικός Ειδικός Αστυφύλακας απαιτείται ειδικά πράξη διορισμού του — Η πρόνοια του Άρθρου 3(1)(β) δε συνιστά διορισμό και μάλιστα νομοθετικό. 5

Διοικητικό Δίκαιο — Διορισμός — Τύπος διορισμού — Πρέπει να είναι έγγραφος — Αίτια και συνέπειες. 10

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Ακυρωτικός έλεγχος — Το Δικαστήριο δύναται να επικυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη με βάση αιτιολογία διάφορο από αυτήν που έδωσε η διοίκηση. 15

Ο αιτητής ειδικός αστυφύλακας, προσέφυγε κατά της μη εξομοίωσης των συνταξιοδοτικών του παροχών με εκείνες του Τακτικού Ειδικού Αστυφύλακα. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- 5 1. Με την προσβαλλόμενη απόφαση οι καθ' ων η αίτηση απέρριψαν αίτημα του αιτητή που σχετιζέτο με την χορήγηση σ' αυτόν συνταξιοδοτικών ωφελημάτων. Έχουν δηλώσει την βούλησή τους η οποία αποσκοπεί στην παραγωγή εννόμου αποτελέσματος έναντι του αιτητή.

Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει σαν συνέπεια ή έννομο αποτέλεσμα τη μη χορήγηση των διεκδικούμενων ωφελημάτων. Αποτελεί, επομένως, εκτελεστή διοικητική πράξη.

10

2. Το ζήτημα που προβάλλει για επίλυση είναι κατά πόσο με την θέσπιση του Νόμου 188/91 "ο αιτητής ανεγνωρίσθη νομοθετικώς και αυτοδικαίως ως κατέχων την μόνιμη θέση του Τακτικού Ειδικού Αστυφύλακα" όπως είναι ο ισχυρισμός του ευπαίδετου συνήγορου του. Η απάντηση στο ερώτημα εξαρτάται από την ερμηνεία του Άρθρου 3(1) (β) του Νόμου 188/91. Αφού το δικαστήριο έλαβε υπόψη το λεκτικό του επίμαχου άρθρου και ιδιαίτερα της φράσης "διορίζεται ... από τον Αρχηγό Αστυνομίας" είχε την άποψη ότι για να θεωρηθεί ένας αστυφύλακας ότι κατέχει την θέση "Τακτικού Ειδικού Αστυφύλακα" πρέπει να προηγηθεί πίνακας διοριστέων και πράξη διορισμού. Το λεκτικό του επίμαχου άρθρου δεν επιδέχεται την ερμηνεία που του αποδίδει ο ευπαίδετος συνήγορος του αιτητή.

25

Σαφώς, προϋποθέτει πράξη διορισμού. Η πράξη διορισμού δεν είναι απαραίτητη σαν θέμα ερμηνείας του επίμαχου άρθρου αλλά επιβάλλεται απαραίτητα και από τις αρχές του διοικητικού δικαίου, σύμφωνα με τις οποίες ο διορισμός πρέπει να είναι έγγραφος. Ένας διορισμός αποτελεί διοικητική πράξη. Σύμφωνα δε με τις αρχές του διοικητικού δικαίου αν ο νόμος δεν ορίζει τον απαιτούμενο τύπο, η διοικητική πράξη πρέπει να είναι έγγραφη. Μόνο έγγραφος τύπος θεωρείται ότι κατοχυρώνει την ύπαρξη και διασφαλίζει την σαφήνεια του περιεχομένου της διοικητικής πράξεως, ώστε και ο δικαστικός έλεγχος να είναι ευχερής και αποδοτικός.

35

3. Ο Νόμος 188/91 ομιλεί για "πίνακες διοριστέων που ετοιμάστηκαν από τον Αρχηγό Αστυνομίας". Ο αιτητής εδικαιούτο, μετά την θέσπιση του Νόμου 188/91 να διερευνήσει κατά πόσο είχε περιληφθεί στους καταλόγους και διορισθεί στη θέση του Τακτικού Ειδικού Αστυφύλακα και να προσβάλει τη μη συμπερίληψη και διορισμό του με προσφυγή δυνάμει του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος, εφόσον διεκδικεί ότι εμπίπτει εντός της εμβέλειας του Νόμου.

40

4. Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει επικυρωθεί με βάση αιτιολογία η οποία διαφέρει κάπως από την αιτιολογία που έχει δώσει η διοίκηση. Ωστόσο είναι δεκτό από τη νομολογία ότι η εγκυρότητα μιας διοικητικής πράξεως μπορεί να επικυρωθεί από το δικαστήριο, εάν είναι έγκυρη σύμφωνα με τον Νόμο, για λόγους άλλους από εκείνους που έχουν δοθεί από τη διοίκηση. 5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Papaleontiou v. Republic (1966) 3 C.L.R. 557, 15

Pikis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 562,

Akinita Anthoupolis Ltd a.o. v. Republic (1980) 3 C.L.R. 296,

Paraskevopoulou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 647, 20

Spyrou a.o. (No. 1) v. Republic (1973) 3 C.L.R. 478.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση με την οποία απέρριψαν το αίτημα του αιτητή όπως του αποδοθούν τα δικαιούμενα δυνάμει του νόμου ωφελήματα του Τακτικού Ειδικού Αστυφύλακα. 25

E. Ευσταθίου, για τον Αιτητή. 30

A. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 35

Cur. adv. vult.

ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Ο αιτητής διορίστηκε ως ειδικός αστυφύλακας στις 15.7.80 και υπηρέτησε ως φρουρός στην Κεντρική Τράπεζα Κύπρου. Την 1.10.93 τερματίστηκαν οι υπηρεσίες του λόγω συμπλήρωσης της ηλικίας των 55 ετών. 40

Με την αφυπηρέτηση του αιτητή εκδόθηκε σ' αυτόν επιταγή ύψους £2.698,50, υπό μορφή φιλοδωρήματος. Με επιστολή του δι-

κηγόρου του, ημερομηνίας 22.10.93, προς το Υπουργικό Συμβούλιο, ο αιτητής ζήτησε όπως αποδοθούν σ' αυτόν τα συνταξιοδοτικά και άλλα ωφελήματα όπως και εφ' άπαξ αποζημίωση, τα οποία παρέχονται στους Ειδικούς Αστυφύλακες που διορίστηκαν αναδρομικά, με βάση το Νόμο 253/90, στη θέση Τακτικού Ειδικού Αστυφύλακα.

Με επιστολή του Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 3.11.93, ο αιτητής πληροφορήθηκε ότι η επιστολή του διαβιβάστηκε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως για εξέταση του θέματος. Με νεότερη επιστολή του ημερομηνίας 9.12.93, ο Γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου πληροφόρησε τον αιτητή ότι μετά τη διαπίστωση του Υπουργείου Δικαιοσύνης ότι αυτός δεν εργοδοτείτο από την Αστυνομία, αλλά την Κεντρική Τράπεζα, το θέμα παραπέμφθηκε στο Υπουργείο Οικονομικών. Τελικά το αίτημα του αιτητή απορρίφθηκε με επιστολή του Διευθυντή Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, ημερ. 28.1.94. Η απορριπτική εκείνη απόφαση ακυρώθηκε μετά από προσφυγή του αιτητή λόγω έλλειψης αιτιολογίας (βλ. Υπόθεση **Κωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας** (1995) 4 Α.Α.Δ. 1717).

Μετά την πιο πάνω ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ο αιτητής με επιστολή του δικηγόρου του, ημερ. 14.12.95 προς τον Διευθυντή Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού επανέλαβε το αίτημα για την παροχή προς τον αιτητή "όλων των ωφελημάτων τα οποία αυτός δικαιούται ως αφυπηρητήσας Τακτικός Ειδικός Αστυφύλακας, δυνάμει του σχετικού Νόμου αρ. 188/91". Ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού απέρριψε και πάλιν το αίτημα του αιτητή (βλ. επιστολή ημερ. 5.2.96, Παράρτημα Α στην προσφυγή). Πληροφόρησε τον δικηγόρο του αιτητή ότι στον τελευταίο έχουν παραχωρηθεί συνταξιοδοτικά ωφελήματα, "σύμφωνα με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αρ. 34.259 και ημερ. 11.10.1990 και το άρθρο 33(1) (β) του Περί Αστυνομίας (Τροποποιητικού) Νόμου του 1990 (Ν. 99/90)". Ταυτόχρονα τον πληροφόρησε ότι δεν είναι δυνατόν να ικανοποιηθεί το αίτημα του αιτητή για να του καταβληθούν τα συνταξιοδοτικά ωφελήματα "που προκύπτουν από την εφαρμογή των Νόμων 253/90 και 188/91", αφού ο αιτητής σε καμιά περίπτωση δεν θεωρήθηκε μέλος της Αστυνομικής Δύναμης.

Σαν αποτέλεσμα της πιο πάνω επιστολής της 5.2.96 ο αιτητής έχει καταχωρήσει την παρούσα προσφυγή με την οποία ζητά την

πιο κάτω θεραπεία:

“Α. Δήλωση και/ή διαταγή του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ’ ων η αίτηση η οποία περιέχεται σε επιστολή των καθ’ ων η αίτηση ημερομηνίας 5.2.1996 με την οποία αυτοί απέρριψαν και/ή δεν έκαναν δεκτό αίτημα του αιτητή όπως του αποδοθούν τα δικαιούμενα δυνάμει του νόμου ωφελήματα του Τακτικού Ειδικού Αστυφύλακα είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη εννόμου αποτελέσματος.” 5 10

Β. Δήλωση και/ή διαταγή του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η παράλειψη των καθ’ ων η αίτηση να αποδώσουν στον αιτητή παν ωφέλημα το οποίο ούτος δικαιούται επί αφυπηρητήσεως ως Τακτικός Ειδικός Αστυφύλακας είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή δεν έπρεπε να ελάμβανε χώραν.” 15

Οι Καθ’ ων η αίτηση με την ένστασή τους έχουν εγείρει προδικαστική ένσταση “για το λόγο ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν είναι εκτελεστή αλλά πληροφοριακού περιεχομένου”. 20

Προδικαστική ένσταση.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση οι καθ’ ων η αίτηση απέρριψαν αίτημα του αιτητή που σχετιζέτο με την χορήγηση σ’ αυτόν συνταξιοδοτικών ωφελημάτων. Έχουν δηλώσει την βούλησή τους η οποία αποσκοπεί στην παραγωγή εννόμου αποτελέσματος έναντι του αιτητή. 25

Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει σαν συνέπεια ή έννομο αποτέλεσμα τη μη χορήγηση των διεκδικούμενων ωφελημάτων. Αποτελεί, επομένως, εκτελεστή διοικητική πράξη (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-59, σελ. 237). Πρόσθετα αποτελεί πράξη η οποία εμπίπτει εντός της σφαίρας του δημοσίου δικαίου (*Παπαλεοντίου ν. Δημοκρατίας* (1966) 3 Α.Α.Δ. 35 557, 561).

Μπορεί επομένως να προσβληθεί με προσφυγή δυνάμει του άρθρου 146.1 του Συντάγματος. Η προδικαστική ένσταση απορρίπτεται. 40

Ουσία της προσφυγής.

Έρεισμα για την επιχειρηματολογία του ευπαίδευτου συνήγο-

ρου του αιτητή αποτέλεσε το περιεχόμενο επιστολής* της Κεντρικής Τράπεζας, ημερ. 6.5.1994 προς το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας (Παράρτημα Β).

- 5 Υποστήριξε ότι εφόσο ο “αιτητής ευρίσκετο καθόλην την διάρκεια της περιόδου 15.7.1980 μέχρι και τις 30.9.1993 στην υπηρεσία του Αρχηγού της Αστυνομίας και υπαγόταν διοικητικά σε αυτόν, τούτο ασκεί καταλυτική επίδραση στην υπό κρίση υπόθεση, αφού:
- 10 (α) Αφ’ ενός δεν μπορεί να ευσταθήσει οιοσδήποτε ισχυρισμός ότι ο αιτητής υπαγόταν διοικητικά στην υπηρεσία της Κεντρικής Τράπεζας, αφού η τελευταία ρητώς αναφέρει ότι ο αιτητής ευρίσκετο κατά πάντα ουσιώδη χρόνο υπο την διοίκηση του
- 15 Αρχηγού της Αστυνομίας.
- (β) Ο αιτητής εμπίπτει ως εκ τούτου στις πρόνοιες και ρυθμίσεις του Νόμου 188/91 και ιδιαίτερα του άρθρου 3, ως ευρισκόμενος στην υπηρεσία την 1.11.1990.”
- 20

- Υποστήριξε περαιτέρω ότι μετά την θέσπιση του περί Τακτικών Ειδικών Αστυφυλάκων (Διορισμός σε Οργανικές Θέσεις) Νόμου του 1991 (Ν 188/91) “ο αιτητής ανεγνωρίσθη νομοθετικώς και αυτοδικαίως ως κατέχων την μόνιμη θέση του Τακτικού Ειδικού Αστυφύλακα”. Επομένως τυγχάνουν εφαρμογής οι πρόνοιες του Νόμου 188/91, ο οποίος διέλαθε της προσοχής των καθ’ ων η αίτηση, και όχι εκείνες του άρθρου 2 του περί Αστυνομίας (Τροποποιητικού) Νόμου του 1990 (Ν. 99/90).
- 25

---

* Η επιστολή έχει ως πιο κάτω:

“Ο κος Κωνσταντίνου υπηρέτησε στην Τράπεζα ως Ειδικός Αστυφύλακας από τις 15.7.1980 μέχρι και τις 30.9.1993. Η θέση που κατείχε δεν ήταν μόνιμη νοουμένου ότι δεν περιλαμβάνεται η θέση του Ειδικού Αστυφύλακα στα Σχέδια Υπηρεσίας της Τράπεζας. Η Κεντρική Τράπεζα έχει αναλάβει το οικονομικό κόστος που προκύπτει από την εργοδότηση των Ειδικών Αστυφυλάκων και παίρνει τη θέση ότι οι όροι εργασίας τους καθορίζονται από την Αστυνομία και ότι διοικητικά υπάγονται στον Αρχηγό της Αστυνομίας.

Σύμφωνα με την επισυνημμένη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, Άρθρο 33(1) (β) του περί Αστυνομίας (Τροποποιητικού) Νόμου του 1990 (Ν. 99/90), οι Ειδικό Αστυφύλακες αφιπηρετούν κατά την συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους, καταβάλλεται δε σ’ αυτούς φιλοδώρημα το οποίο υπολογίζεται με βάση το 1/24 των τελευταίων μηνιαίων απολαβών τους για κάθε συμπληρωμένο μήνα υπηρεσίας.”

Από την άλλη ο ευπαίδευτος συνήγορος των καθ' ων η αίτηση υποστήριξε ότι ο αιτητής δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 3(1) (α) και (β)* του Νόμου 188/91 αφού δεν ευρίσκετο στην υπηρεσία της Αστυνομικής Δύναμης αλλά στην υπηρεσία της Κεντρικής Τράπεζας. Ως εκ τούτου “δεν συμπεριλαμβάνεται στους καταλόγους που ετοίμασε ο Αρχηγός Αστυνομίας και επομένως ο υπολογισμός του φιλοδωρήματος που κατεβλήθηκε στον αιτητή δεν διέπεται από τον Νόμο 188/91”. 5

Το ζήτημα που προβάλλει για επίλυση είναι κατά πόσο με την θέσπιση του Νόμου 188/91 “ο αιτητής ανεγνωρίσθη νομοθετικώς και αυτοδικαίως ως κατέχων την μόνιμη θέση του Τακτικού Ειδικού Αστυφύλακα” όπως είναι ο ισχυρισμός του ευπαίδευτου συνήγορου του. Η απάντηση στο ερώτημα εξαρτάται από την ερμηνεία του άρθρου 3(1) (β) του Νόμου 188/91. Αφού έλαβα υπόψη το λεκτικό του επίμαχου άρθρου και ιδιαίτερα της φράσης “διορίζεται ... από τον Αρχηγό Αστυνομίας” έχω την άποψη ότι για να θεωρηθεί ένας αστυφύλακας ότι κατέχει την θέση “Τακτικού Ειδικού Αστυφύλακα” πρέπει να προηγηθεί πίνακας διοριστέων και πράξη διορισμού. Το λεκτικό του επίμαχου άρθρου δεν επιδέχεται την ερμηνεία που του αποδίδει ο ευπαίδευτος συνήγορος του αιτητή. 10
15
20

Σαφώς, κατά την κρίση μου, προϋποθέτει πράξη διορισμού. Η πράξη διορισμού δεν είναι απαραίτητη σαν θέμα ερμηνείας του επίμαχου άρθρου αλλά επιβάλλεται απαραίτητα και από τις αρχές του διοικητικού δικαίου, σύμφωνα με τις οποίες ο διορισμός πρέπει να είναι έγγραφος.** Ένας διορισμός αποτελεί διοικητική πράξη. 25

---

* Το Άρθρο 3 (1) (α) και (β) έχει ως ακολούθως:

“3.-(1) Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του περί Αστυνομίας Νόμου ή οποιουδήποτε άλλου νόμου που αφορά την Αστυνομική Δύναμη, τις σχέσεις με τις μεθόδους και διαδικασίες πλήρωσης θέσεων, κάθε ειδικός αστυφύλακας που -

(α) Βρισκόταν στην υπηρεσία την 1.11.1990, και

(β) εξακολουθεί, με ή χωρίς διακοπή, να βρίσκεται στην υπηρεσία κατά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του παρόντος Νόμου, διορίζεται, τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου από τον Αρχηγό Αστυνομίας αναδρομικά από την 1η Νοεμβρίου 1990 στη θέση τακτικού ειδικού αστυφύλακα, σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Αστυνομίας Νόμου και των περί Αστυνομίας Κανονισμών του 1989 και με βάση τους πίνακες διοριστέων που ετοιμάστηκαν από τον Αρχηγό Αστυνομίας.”

** ΣτΕ.297/35: “Πάντοτε εν τη διοικητική πρακτική εκράτησε το σύστημα του εγγράφου διορισμού προς πρόληψιν αναμφισπομένων τυχόν αμφισβητήσεων”.

Σύμφωνα δε με τις αρχές του διοικητικού δικαίου αν ο νόμος δεν ορίζει τον απαιτούμενο τύπο, η διοικητική πράξη πρέπει να είναι έγγραφη. Μόνο έγγραφος τύπος θεωρείται ότι κατοχυρώνει την ύπαρξη και διασφαλίζει την σαφήνεια του περιεχομένου της διοικητικής πράξεως, ώστε και ο δικαστικός έλεγχος να είναι ευχερής και αποδοτικός (Βλ. Π.Δ. Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, Τρίτη Έκδοση (1992), παραγ. 606).

10 Στην απουσία, επομένως, οποιασδήποτε πράξης διορισμού του αιτητή στη θέση του Τακτικού Ειδικού Αστυφύλακα, μετά την θέ-
σπιση του Νόμου 188/91, ο αιτητής δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι κα-
τέχει νομοθετικώς και αυτοδικαίως την μόνιμη θέση του Τακτικού
15 Ειδικού Αστυφύλακα, όπως ήταν η θέση του ευπαίδευτου συνήγο-
ρου του. Επομένως το νομικό και πραγματικό βάθος πάνω στο
οποίο έχει οικοδομηθεί η όλη επιχειρηματολογία του ευπαίδευτου
συνήγορου του αιτητή έχει καταρριφθεί.

20 Εφόσον ο αιτητής δεν κατέχει αυτοδικαίως τη θέση του Τακτι-
κού Ειδικού Αστυφύλακα δεν νομιμοποιείται στο να διεκδικεί
όπως, σε σχέση με τα συνταξιοδοτικά ωφελήματα, τύχει της μετα-
χείρισης που προβλέπει ο σχετικός νόμος για τους Τακτικούς Ει-
δικούς Αστυφύλακες. Ακολουθεί πως η προσφυγή του πρέπει να
απορριφθεί.

25 Ο Νόμος 188/91 ομιλεί για “πίνακες διοριστέων που ετοιμά-
στηκαν από τον Αρχηγό Αστυνομίας”. Ο αιτητής εδικαιούτο, μετά
την θέσπιση του Νόμου 188/91 να διερευνήσει κατά πόσο είχε πε-
ριληφθεί στους καταλόγους και διορισθεί στη θέση του Τακτικού
30 Ειδικού Αστυφύλακα και να προσβάλει την μη συμπερίληψη και
διορισμό του με προσφυγή δυνάμει του άρθρου 146.1 του Συντάγ-
ματος, εφόσον διεκδικεί ότι εμπίπτει εντός της εμβέλειας του Νό-
μου.

35 Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει επικυρωθεί με βάση αιτιολο-
γία η οποία διαφέρει κάπως από την αιτιολογία που έχει δώσει η
διοίκηση. Ωστόσο είναι δεκτό από τη νομολογία ότι η εγκυρότητα
μιας διοικητικής πράξεως μπορεί να επικυρωθεί από το δικαστή-
ριο, εάν είναι έγκυρη σύμφωνα με τον Νόμο, για λόγους άλλους
από εκείνους που έχουν δοθεί από τη διοίκηση (Βλ. *Πικής ν. Δη-*
40 *μοκρατίας* (1967) 3 Α.Α.Δ. 562, *Ακίνητα Ανθούπολις Αττ κ.ά. ν.*
Δημοκρατίας (1980) 3 Α.Α.Δ. 296, *Παρασκευοπούλου ν. Δημο-*
κρατίας (1980) 3 Α.Α.Δ. 647, *Σπύρου κ.ά. (αρ. 1) ν. Δημοκρατίας*
(1973) 3 Α.Α.Δ. 478).

Η προσφυγή απορρίπτεται. Τα έξοδα δεν θα ακολουθήσουν το αποτέλεσμα εν όψει της φύσεως του αντικειμένου της προσφυγής. Καμιά διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.